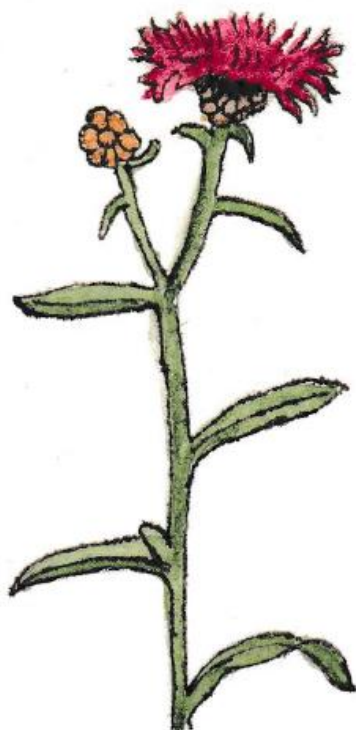

Ze sloegen gauw een kruis en bleven dicht te samen
zodra ze in 't gebied van 't wrede monster kwamen.
370 Ze loerden schuw in 't rond, maar niemand enig spoor
van 't nare monster vond. Alleen een sliertje rook
steeg op uit 't akkerland. 't Was daar dat Vespa streed
en met haar wespenvolk de nederlage leed.

1

Plots bleven z' alle drie geschrokken even staan.
375 "Vanwaar kwam dat gekreun," vroeg Korenbloem ontdaan.
Reinette uiterst kalm en met een stil gebaar
wees hun niet ver vandaan 't verblijf van 't monster aan,
zo scheen het haar althans. Ze slopen naderbij,
het kreunen groeide aan en 't was of iemand zei:
380 "Wat heeft dat wespenvolk je toch veel pijn gedaan."
Verbaasd, zelfs wat ontsteld, bekeken zij elkaar
bij 't horen van die taal. Dat was geen monstertaal,
daarom klonk zij te week en zeker niet brutaal.
't Vermoeden rees algauw dat er twee monsters waren,
385 een dat aan 't kreunen was, een ander aan het klagen.
Reinette vatte moed en loerd' eens door 't raam.

2

Knoopkruid

Centaurea jacea

'k Heb van menig Griekse held,
naar de Ilias vertelt,
open wonden snel genezen
of hersteld Achillespezen.
Paardmens Chiron, vriend der goden,
kundig in de artsenij,
roerde, in zijn grot verholen,
uit mijn kruid een toverbrij.
In de "Schutter", 't sterrenbeeld,
dwaalt nog steeds zijn knappe geest.

'k Heb een harde, rond kop -
noemt men mij niet IJzerknop! -
overal, op veld en wei
onderscheidt ge 't kruid van mij.
Purperkleurig is mijn bloem,
kenmerk van mijn hoge roem.
Ruwe huid en tere magen
uiterst vinden welbehagen
in de sappen van mijn plant.
Daarom zeg maar Chiron dank.

Knopkruid

Galinsoga parviflora

'k Ben een echte Peruviaan,
naaste vriend van d' Indiaan.
Op mijn doopceel ziet ge staan:
"Paico Julio" is zijn naam.
'k Bloeide eens in 't Incaland,
rijk aan tempels en paleizen,
uitgestrekte landerijen
in een gouden zonnebrand...
droom... verloren uit Gods hand.

*Krijgers uit het Avondland,
nooit geziene blanke vogels,
overvielen ons als rovers,
pijnlijk was hun ijzren hand.
Koning Capak werd vermoord,
roem en eer in bloed gesmoord.
Uit de puinen die nog resten
is door ieder nog te testen
die "beschaving" uit het Westen.*

*'k Kwam aldus door rovershanden
naar uw culturele landen.
Overal op veld en wei
pronkt mijn kruid nu, vogelvrij.
'k Draag wel duizend kleine knopjes,
raar om zien, net speldekopjes.
Uiterst teer is mijn bestaan:
in de zonne moet ik staan,
d' eerste kouw doet mij vergaan.*

